

SEMĂNĂTORUL

ORGAN ÎNVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

La o jumătate de deceniu

de Eug. Răducu

Un ziar, o revistă, în opinia noastră publică înseamnă astăzi un far de lumină la răspântia vremii.

Cu această credință pornim înainte, la drum, în al șaselea an de viață, după o jumătate de deceniu.

Când încep să apară niște slove sub egida celor ce-și frâng bucăți din suflet în greul pohoșului național, când în el scrie învățătorul român din patria întregită, acest ziar constituie un fort național în latura cetății care întrefine soliditatea vieții.

În Dobrogea Nouă acest ziar este mai mult:

„Un standard național care-și cheamă pe cei dintr-o viață și de un suflet ca să se strângă, să se lege într-o credință și să deschidă încă un drum al țării într-o pustă țărnișă de legende și de spaimă.”

Previzunile se năzăresc întotdeauna tinereții care nu se astâmpără fără un ideal. Ziarul de aici este spiritualitatea vizionară care servește pentru mulți ca îndreptar solid spre crezuri mai alese.

Frate dintr-o mamă—Patria—și copil de tată bun care ne

este—Neamul—noi te salutăm bucuroși și-ți facem o închinare:

„În vrerile tale de mâine să imprimi prin slovele care le scrii lozinca românească, ce se desvoltă în gloria unui trecut, la umbra de fapte cuminți și'n nădejdea de trăinicie a cinstei străbunilor noștri dela Mircea Basarab.

Să porți în cuta ta din suflet năvala întregă a aspirațiilor de neam.

Să stai drept în slujba adevărului neîntinat.

Și să rezisti la tentațiile ce-ți-or așterne în cale dușmanii tăi și proprii tăi prieteni.”

Așa vei rămâne întreg, cu sufletul de bronz, călit într-o misiune prea spinoasă.

Așa vei încrusta în vârsta ta mesianismul așteptat și conștiința sacrei datorii.

Și numai așa poți persista pe parapetul care cere sânge de erou sau glorie de viteaz pentru o afirmare civică și etnică în civilizația clocotită de marasmul vremurilor de răscruce.

Intr'un ceas bun, noroc la drum.

DUPA CINCI ANI

Cinci ani s'au scurs pe nesimțite dela apariția primului număr al Semănătorului. Imi amintesc foarte bine despre primirea ce i s'a făcut aceluia număr de către colegi, care așteptau un sprîjin în lupta cea grea a culturizării masselor pe aceste plaiuri.

Desigur, Semănătorul a fost de multe ori sțătuitorul și îndrumătorul multora, prietenul și confidentul unora și tribuna de luptă pentru revendicarea și susținerea drepturilor noastre de corp. Ori-cît s'ar spune, acest mic organ învățătoresc își are partea sa de contribuție în multe înfăptuiri demne săvîrșite de învățătorii județului nostru, precum și în lupta pentru revendicarea sfintelor noastre drepturi.

Semănătorul a fost de multe ori apărătorul cauzelor învățătoresști, fapt care i-a garantat necesitatea și utilitatea, în mijlocul învățătorilor români-pionerii culturii naționale în această parte a țării. Învățătorii au apreciat rolul Semănătorului pe ogorul nedesțelenit complect atunci, și i-au dat tot sprîjnul; astfel, că după 5 ani de muncă „Semănătorul” își culege cu mulțumire roadele sămânței bune, aruncată pe pămîntul rodnic.

De cîtva timp Semănătorul

nostru a trecut peste granițele județului răspîndindu-se pe întreg cuprinsul țării, unde a întîlnit mulți, foarte mulți confrați de luptă, cu care s'a ajutat reciproc în marea misiune: „educarea și cultivarea masselor populare”. A întîlnit Semănătorul și frați buni cu care a luptat pentru susținerea și cîștigarea drepturilor noastre învățătoresști.

Peste tot, pe unde a colindat Semănătorul, cu sămînța lui rodnică, a fost bine apreciat și calificat. Volu reda cîteva aprecieri făcute de unele reviste și ziare din diferite colțuri ale pămîntului românesc.

„Banatul literar” din Caransebeș, apreciată revistă literară condusă de neobositul și vrednicul Lucian Costin, scrie într'un număr al său următoarele despre „Semănătorul”: „Județul Calia- era, cu promiscuități etnice de toate culorile, era înainte de vr'o 10 ani, după războiu, un județ foarte oropsit în ce-lace privește școala, biserica, societatea românească, cultura.

Dar iată că înainte de cîțiva ani se ridică o falangă de învățători sub conducerea lui I. Nedelcu, care și-a înjghe-

Continuare în pag. 2-a

Studiul individualității elevului ca problemă de psihologie, pedagogie și sociologie.

Un studiu, oricare ar fi natura lui, constituie, când este făcut în vederea unui scop bine determinat o problemă. În adevăr, caracteristica unei probleme constă în faptul că ne pune în prezența unor date cunoscute, cărora trebuie să le descoperim relațiile lor cu alte date necunoscute. Atingerea unui scop bine precizat este o problemă, pentru că realizarea lui depinde de o serie de mijloace ce trebuiesc descoperite cu ajutorul energiilor sau forțelor de care dispunem la un moment dat.

Scopul pe care și-l propune studiul individualității școlarului este: indicarea cu maximum de precizie a direcției celei mai potrivite în care acesta, devenind matur, va putea să desfășoare cu succes activitatea sa personală.

Realizarea acestui scop depinde de patru factori ca date care trebuie cunoscute ale problemei individualității înșăși. Acești factori sunt: factorul biologic care face din studiul individualității elevului și o problemă medicală, (asupra acestui factor vom insista puțin), apoi vin la rând factorul psihologic, pedagogic și etico-sociologic asupra

cărora vom insista în deosebi.

Capacitatea psihică a școlarului ca și a omului în genere este condiționată în manifestările ei, de capacitatea lui corporală. Psihologia deși este definită ca știința a vieții sufletești, ea nu încetează totuși de a considera această viață sufletească în strînsă dependență de manifestările vieții corporale.

Psihologia cere deci psihologului să cunoască trăsăturile esențiale ale vieții organice, adică formele fizice elementare în dosul cărora descoperim manifestările psihice în plină viață.

Pe cât ne va fi cu putință vom urmări și noi dezvoltarea corporală a individului, dar numai atît cât ne permite pregătirea noastră psihologică. Tot ce depășește limitele acestei pregătiri rămîne pe seama medicului școlar.

Noi vom considera în cele ce urmează studiul individualității elevului ca problemă de psihologie, pedagogie și sociologie.

Ca problemă de psihologie studiul individualității școlarului se anunță prin întrebarea: cari sunt dispozițiile psihice înnăscute cari fac din

elevul nostru o ființă capabilă să desfășoare o activitate rodnică într-o anumită direcțiune? Rezolvarea acestei probleme depinde de o serie de date cari, raportate unele la altele, ne oferă o idee clară asupra acelor dispoziții native sau apiludni cari formează capacitatea psihică a copilului de școală. Datele cunoscute dela cari pornim în întreprinderea studiului psihologic al școlarului sunt manifestările obișnuite ale acestuia în viața de școală și de familie. Ni le oferă cu alte cuvinte activitatea elevului fie în clasă fie la joc.

Sunt în fine mijloacele pe cari ni le pune la dispoziție observația îndreptată ce stă la baza experimentului psihologic. Așa numitele „teste” formează majoritatea acestor mijloace de cunoaștere a capacității psihice a școlarului. În dosul acestor date cunoscute și cu ajutorul lor trebuie să descoperim acele dispoziții sau aptitudini cari definesc profilul psihologic al elevilor noștri, adică acele însușiri psihice cari fac din ei ființe capabile să acționeze și să se manifeste într'un sens sau altul.

Funcțiunile psihice cunoscute în psihologia teoretică ca: inteligență, memorie, imaginație, atenție iau forme concrete dela individ la individ; însușirile de temperament și caracter deasemenea. Tot ceea ce însuflește

și pune în mișcare activitatea individuală îmbracă o formă particulară ce diferă dela om la om. Capacitatea psihică a unui individ prezintă ceva specific în sine, care o distinge de oricare altă. Se știe că originalitatea culva constă tocmai în ceea ce are mai particular în dispozițiunile lui sufletești.

Studiul psihologic al individualității pune în lumină tocmai acele aptitudini sau calități particulare cari fac ca individul-om să cugete, să simtă, să voinască și să activeze așa și nu altfel.

Este în deosebi un studiu de psihologie aplicată. Căci științele aplicate se întrebă care este valoarea practică a unui principiu pe care-l elaborează o știință speculativă sau teoretică. Aplicată la cunoașterea sau studiul individualității, psihologia ne obligă să ne întrebăm ce valoare au pentru viața principiile de psihologie teoretică și experimentală. Dacă acestea nu-și găsesc întrebuintarea în viața de acțiune sau practică a omului, n'au nicio valoare. Este incontestabil că un principiu științific, o regulă sau o teoremă n'au valoare pentru viață, dacă nu sunt susceptibile de a primi o formă imperativă, care să facă din ele norme de acțiune.

Psihologia teoretică ne confirmă de pildă prezența unei inteligențe la in-

CAMINURILE CULTURALE

LAMURIRE

Urmare din pag. 1-a
bat un comitet select și un mare număr de învățători colaboratori din tot județul Caliacra. Simbolic e însuși titlul „Semănătorul“ pe brazde largi și cu semințe bune“.

„Bărăganul“ revistă pentru cultura sătenilor condusă de d-l N. Tomescu Baciu, scrie în Nr. 7-8 din Iulie-August 1936, următoarele:

„Semănătorul anul V, luna Iunie.

Gazetă scoasă de o mână de luminători ai satelor din jud. Caliacra, pentru apărarea drepturilor învățătorești și pentru a sădi în sufletele celor înstrăinați de Neam, sămânța dragostei de patrie.

Cei cinci ani de luptă și de jertfă, arată îndeajuns tenacitatea în luptă și frățietatea celor ce sunt făuritori ai vulturilor de mâine.

Noi le urăm viață lungă și succes în luptă!

„Semănătorul Ortodox“ dela Muscel, scrie în numărul 19 din Septembrie 1936, următoarele:

„Semănătorul“ organ învățătorec din Caliacra, școala primară Nr. 2, Bazargic. Director, I. Nedelcu.

Cu tendinți clar văzătoare își duce cu regularitate sarcina de luminător și luptător. Atitudinea „Semănătorului“ impune oricui respect.

Din cite am citat se poate constata cum este apreciat „Semănătorul“, aiurea, ceiace denotă că este un instrument cultural și educativ destul de util și necesar.

„Semănătorul“ pășeste în al șaselea an de existență cu mai multă dragoste și cu noui forțe de muncă intensă și constructivă pe tărîm cultural, național, educativ și economic.

Minîndu-și pașii pe drumul viitorului „Semănătorul“ nu va uita și nu va înceta de a fi sfătuitorul, îndrumătorul și apărătorul cauzelor învățătorești.

Pornim mai de departe pe brazde noi, să semănăm sămînța nouă și dătătoare de viață.

Cu Dumnezeu înainte!

I. Lupu Rîjlețu

În paginile acestui ziar învățătorec facem să apară în serie: formalitățile de organizare a „Căminurilor Culturale“.

Paralel cu deslegarea și vidarea problemelor Corpului nostru învățătorec, ziarul nostru în scopurile ce și-a propus — trebuie să desbată și să lumineze toate problemele și măsurile culturale în care învățătoria are menirea să participe ca factor principal de

Formalitățile pentru înființarea de Căminuri Culturale

(cu formulare)

I. În dorința de a ușura tuturilor doritorilor și colegilor noștri învățători înființarea de Căminuri culturale — și respectând în totul Instrucțiunile oficiale speciale ale Fundației Regale „Principele Carol“ din 1935 și 1936, — D-l Jude-Consilier Gh. Bărbulescu, dela Tribunalul nostru, s'a străduit și a întocmit formularele necesare, ce trebuiesc trimise Fundației completate, și pe cari le dăm mai jos, spre a le servi de căldură. (În acelaș timp, — pentru a le economisi timpul scrierii — am mai tras din ele și un număr de exemplare separat în format de coală, destinate să le servească efectiv ca acte propriu zise, cari să fie semnate de către membrii doritori să dea ființă acestui fel de asociațiuni culturale.

La finele formularelor, înainte de semnare, se pot face adăsurile, pe cari localnicii le-ar găsi trebuitoare pentru nevoile speciale ale localității respective și potrivit hotărîrii lor de sacrificii și ingeniozității lor, — dar trebuiesc să respecte de asemeni spiritul Instrucțiunilor Fundației, aprobate de M. S. Regele.

Formularele separate pot fi găsite la Librăria „Progresul învățătorec“ din Bazargic în număr îndestulător).

Felul dezvoltării scopului Căminelor în genere, a mijloacelor de întrebuințat, a îndrumării cetitului și bibliotecilor, din Statute, precum și modelul de program de lucru constituiesc împreună un

împlinire.

Căminurile culturale sunt școala primară prelungită și adaptată vieții sociale întregi din statul nostru național.

Noi suntem bucuroși că D-l Judecător-Consilier G. Bărbulescu, a așezat în planul preocupărilor sale organizarea perfectată a Căminurilor culturale și publicăm cu toată mulțumirea tot ce a scris cu privire la Căminurile culturale.

rezumat îndrumător special pentru conducerea Căminelor.

În vara acesta Fundația a completat Raportul anual, ce'l cere la finele anului fiecărui cămin. Redăm mai jos forma lui de azi ca să știe de la început întemeietorii Căminelor: „Ce așteaptă Fundația dela un cămin Cultural“. Acest chestionar oficial formează el însuși un program minimal oficial.

Proiectul de buget este întocmit de asemeni în felul cerut de Fundație prin Revista ei „Căminul Cultural“, — la care abonarea (100 lei anual) ca și la Revista ei „Albina“, (150 lei anual) este obligatorie.

Trebuiesc neapărat obținute de la membri contribuțiuni speciale pentru a nu se pierde din vedere nici unul din scopurile Căminului, cari toate sunt principale. Mărirea mijloacelor materiale trebuie să fie prima grijă a Conducătorilor.

Fundația nu afiliază Cămine înființate în sate în cari funcționează secțiuni ale „Astreii“ sau ale „Ligii Culturale“. Ele trebuie să se contopească într'un singur organism cultural.

De asemeni a luat hotărîrea să nu afilieze de cât Cămine cari au dovedit că sunt viabile prin ele însele, — și, de aceea, va da autorizarea definitivă de afiliere numai, după cel puțin un an de bună funcționare constatată printr'o inspecție specială. Acum la început acordă o afiliere provizorie (până ce se va face dovada viabilității). Căminele cari nu au

o activitate la Fundație în ultimi doi ani sunt desființate. (Art 5 nou din 1936).

Legea pentru persoanele juridice trebuie și ea avută în vedere. — Ea cere cel puțin 20 membri în curent cu plata cotizației, precum și existența unui patrimoniu material suficient să asigure realizarea scopului asociațiunii. De aceea, conducătorii trebuie să obție dela fondatori să depună de acum fonduri potrivite pentru realizarea scopului respectiv și contribuțiuni speciale ce vor fi mărite prin vârsări parțiale. Răspunderea conducătorilor este guvernată de legea persoanelor juridice.

Pentru înlesnirea întemeietorilor la găsirea unui nume, potrivit normelor Fundației: (Art. 7 din statutul-tip: „ori ce cămin poartă un nume ales dintre figurile Istoriei și ale Culturii naționale, sau dintre binefăcătorii Căminului, ori numele unei persoane din localitate care a săvârșit isprăvi vrednice de pomenire, sau cuvinte cari să tâlcuiască rostul căminului. Aceste numiri se propun de Statul Căminului și se aprobă de Fundație:) va putea servi lista: pe care o dăm mai jos: „Propunere de diferite denumiri sugestive caracteristice spre bine“.

Lista și forma registrelor necesare va putea fi găsită la aceeași Librărie.

Stampilele indispensabile sunt: 1) o stampilă rotundă, ce se pune în totdeauna în dreptul semnăturii președintelui — format sigiliu, cu litera Regală dublă la mijloc b) o stampilă colțar, pentru capul din stînga al adreselor — (după afiliere ea trebuie să cuprindă și Nr. dosarului căminului dela Fundație, ce se comunică după afiliere).

c) O stampilă de scutire, dreptunghiulară, cuprinzând adnotarea necesară: Recunoscut ca persoană morală și juridică. Scutit de taxe de timbru și înregistrare, cum și de taxele poștale prin legea publicată în „Monit. ofic.“ „Nr. 88 | 1933“. Ea se aplică în colțul drept al adreselor și pe corespondența oficială a Căminului.

De la Fundație, Căminul își procură obligator — contra ramburs sau trimițând suma înainte — chitanțierul, bonierul (reg. de ordonanțe de plată), cărțile de membru.

Îndată după afiliere Căminul trebuie să-și comande o firmă suficient de mare.

Darea de seamă pe trecut trebuie să cuprindă pe scurt starea localității în ce privește: sănătatea, munca, mintea și sufletul obștei. Ce doruri are, ce dorinți, ce nădejdi nutrește și care este realitatea lucrurilor. Va fi semnată de bluro.

Tabloul societăților locale trebuie să cuprindă pe cele culturale, sportive, premilitari, străjeri, cercetași, biblioteci ale instituțiilor din sat; cine le conduce și dacă sunt puse cărțile la în demâna țaranilor pentru ceteră. Vafi semnat de bluro.

divid; psihologia aplicată ne arată însă că această inteligență, prin formele concrete sub care se prezintă are o valoare pentru viața lui practică, promițându-i să se adapteze la situațiile variate pe care i le impune mediul natural și social în care trăiește.

Ca problemă de pedagogie, studiul individualității școlarului pornește dela întrebarea: date și cunoscute fiind condițiunile psihologice în care se dezvoltă individualitatea elevului, care este valoarea principiilor și normelor după care se exercita influența educativă asupra lui? Aici intră în joc însușirile fundamentale ale educatorului: iubirea de copii, răbdarea, priceperea, vocația cultura pedagogică și filosofică, fără de cari influența lui educativă n'ar avea un ecou răsunător.

În fine, termenii în care se înfățișează studiul individualității elevului ca problemă de sociologie, etică și politică, sunt: cari sunt relațiunile școlarului nostru cu viața socială, sau cu comunitatea din care face parte și în care trebuie să se integreze?

Prin aptitudinile de care dispune, cari au fost cunoscute cu ajutorul psihologiei, cultivate și îndrumate în dezvoltarea lor cu ajutorul pedagogiei, elevul nostru se îndreaptă spre societate, trăește pentru ea, contribuie la prosperitatea ei după cum ea îi oferă toate posibilitățile de ridicare a lui pe treapta socială. Individul poate fi util societății în cadrul unei profesii, care imprimă un caracter social activității lui personale.

Activitatea profesională spre care tineretul este îndrumat încă din epoca școlară, contribuie la organizarea și menținerea societății însăși. Personalitățile, oamenii de vocație, menite să formeze elita conducătoare a societății sunt acelea în cari s'au dezvoltat, într'o formă maximală aptitudinile de muncă, acele însușiri pe cari psihologia încearcă să le descopere, iar pedagogia practică să le dirijeze spre scopurile superioare ale societății.

Individul îndrumat încă din epoca școlară spre activitățile pentru care posedă aptitudini, este o ființă

socială și sociabilă în măsura în care își dă seama că aceste activități îl leagă înim de societate, este o ființă morală, întrucât prin prisosul muncii sale vine în ajutorul comunității din care face parte și este și o forță politică, pentru că iubind munca prin care contribuie la evoluția societății, este dispus să opere cu prețul vieții lui această societate și comunitate în care trăește împotriva a tot ceea ce ar încerca s'o împiedice în tendințele ei de dezvoltare. Comunitatea pentru care este pregătit individul ca element de prosperitate a ei este mai ales comunitatea națională, națiunea.

Iată dar acum studiul individualității școlarului privit că problemă de psihologie, pedagogie și sociologie își găsește deplină lui justificare în preocupările de căpetenie ale școlii noastre primare și secundare.

Const. D. Gib.

(Din revista „PENTRU INIMA COPILOR“)

Proiectul de buget se semnează de Președinte, secretar, casier și Comisia de cenzori.

Formularele complectate și semnate se depun D-lui Profesor C. Constantinescu - Mircești, Directorul Liceului „N. Filipescu” din Bazargic, care este Inspector al Căminelor Fundației pentru județul nostru și care le va înainta Direcției Fundației, cu raportul ce este necesar din partea D-sale.

II. In ultimul: „Indrumător al muncii culturale la sate” pe 1936, apărut în August curent la Fundație, — D-l profesor D. Gusti, Directorul Fundației, precizează ideile călăuzitoare pentru munca culturală la sate (pag. 27—31).

Le redăm aci pe scurt, — cu propriile D-sale cuvinte, — pentru cea mai bună edificare a cetitorilor:

Prima idee călăuzitoare: Munca culturală nu poate năzui să împartă tuturor o aceeași cultură,

— ci de a da puțința fiecăruia să-și desvulte o cultură proprie, răntrică, întru cât cultura adevălată nu poate fi generală, populară, extensivă, ci numai intensivă, o cultură a poporului. Cultura este (astfel) facultatea câștigată de om, care-i dă posibilitatea să se regăsească pe el însuși în „realitatea”, în care trăește și este fixat de soarta, ca să-și clădească (în acest fel) o lume spirituală a lui proprie, prin raportul lui viu cu bunurile culturale.

Cultura înseamnă stăpânire, — stăpânirea de sine, stăpânirea vieții în care trăești și a pământului din care trăești.

A doua idee călăuzitoare: La baza ori cărei acțiuni culturale trebuie să stea cunoașterea nevoilor poporului. Acesta este și unul din scopurile principale ale cercetărilor monografice ale satului nostru întreprinse de 10 ani de Institutul social român. De aci rezultă necesitatea unei culturi regionale, întemeiată pe cunoașterea monografică a țării.

A treia idee călăuzitoare: Satul este o unitate socială bine încheșată, care prezintă totdeauna un total de viață.

Prin urmare: cultura satului trebuie să fie o cultură totală, corespunzătoare acestui total social.

Ea trebuie să îmbrățișeze cu o egală atenție: Sănătatea (igiiena satului și a sateanului cu a familiei, ca și cultura fizică), — Munca (viața economică regională, femeia în gospodărie, viața cooperativă), — Sufletul (viața moral-religioasă și artistică) — și Mintea (răspândirea cărții bune prin bibliotecă, apoi cultivarea intensivă prin șezători, muzee, teatru, radio, cinematograf, excursii, expoziții, concursuri și a. m. d.).

Astfel înțeleasă, munca culturală este mai mult decât o activitate „extra-școlară”, cum se spune în deobște (de unii), ea este mobilizarea tuturor energiilor și a forțelor sociale sătești și de stat pentru marea bătălie, ce se dă, — închinată însănătoșirii, înălțării și înobilării satului.

A patra idee călăuzitoare: Nu este vorba de filantropie culturală, — ci este vorba de dreptul la cultură pe care-l au cele 14 milioane de locuitori ai celor

15.200 de sate ale țării noastre. Societatea și statul românesc au cea dintâi datorie să satisfacă acest drept cu toată iubirea și cu toată căldura și fără nici o preocupare, — având mai ales conștiința încărcată a neîmplinirii până acum a acestei elementare datorii.

A cincea idee călăuzitoare: Nu este vorba de un scurt foc de paie de ceva de mântuială, ci de a asigura trănicia oricărei opere culturale la sate.

Prin urmare: este neapărată nevoie să pregătim și să formăm oameni capabili de conducere, pentru fiecare sat, dintre conducătorii firești ai satului, dintre fruntașii luminați în toate treburile sătești, cari și cu vorba, dar mai ales cu pilda lor vie, să îndrumeze viața locală spre o propășire sigură, — cu concursul și al cărturarilor eșiți din sat, cari au datorita sfântă să nu uite locul lor de naștere și să-l ajute după putință.

Formularele în supliment.

Jude—Consilier Gh. Bărbulescu

„SANATATEA“

Vechea revistă „SĂNĂTATEA” care apare de 36 ani sub direcția D-lui dr Sigmund-Sigma, cu fiecare număr se arată tot mai nouă, mai interesantă, mai folositoare.

Numărul pe Octombrie conține un material impresionant de bogat și de variat. Cităm parte din titluri.

Profesorul D-r Toma Ionescu (schiță biografică).

Lupta împotriva tuberculozei de General Dr. Papiu.

Cancerul la femeia de prof. dr. C. Daniel.

Să fim oameni de caracter de d-r. I. St. Furtună.

Paraliza infantilă de dr. M. S. Nancy.

Problema tuberculozei de d-r S. Irimescu.

Mărgăritărele de prof. dr. Manicativ și docent dr. Cajal.

Infecțiile buricului la copii de d-r George Bargelly.

Cunoașterea sifilisului ereditar la copii.

Cum își scurtează oamenii viața de Hayek.

Prurit (mâncărimea) la anus—Chestiuni sexuale.

De ce obosesc școlarii — Higiena școlarelor de d-r M. S. Nancy.

Nasul și batista de d-r A. Vereș.

Despre apoplexie (dambila) de d-r Sylvaîn Rosen.

Un tratament miraculos contra congestiei cerebrale de d-r Philippe Margulies-Batîște.

De ce suntem uituci de d-r Bela Revesz.

Cum să se hrănească artriticii și reumaticii.

Răspunsuri — sfaturi — îndrumări de d-r Sigma.

etc., etc., etc.

Din citirea acestor titluri vă puteți da seama de valoarea acestei neîntrecute reviste care trebuie citită de toată lumea, de toate familiile, mai ales cele care au copii.

Numărul de 48 pagini bogat ilustrate și cu îngrijire tipărit 20 lei. Abonamentul anual 150 lei. Redacția: „Sănătatea”, str. Triumfului 7, București.

Considerații pedagogice

Trăim în timpul marilor frământări psihologice, în timpul editării tuturor curentelor pedagogice, în special în alte țări, și, cu toate acestea, în ceea ce privește aplicarea formelor aflate, ne place să ne lăfăim tot în calapodul de formator al vechei pedagogii, fiind refractari până la încăpățănare, tuturor inovațiilor ce s'au găsit în concordanță cu sufletul și dezvoltarea sa în epoca copilariei.

A cere să se facă lecții după principiul centrelor de interes, încadrând specificul regional, constituie pentru majoritate o curată aberație, fiindcă sunt obligați a ieși din făgașul obișnuit al unui ghid stabilit pe principii imutabile, de cine știe ce îndrumător pedagogic, care n'a conceput că o lecție poate fi reușită, dacă nu a parcurs toate momentele psihologice — trepte formale — și dacă n'a fost executată în maximum 30' — minute.

Aceste părerile le-au impus și discipolilor, cari și le-au însușit, fiindcă sigur, niciodată n'au căutat să le creze momente de înțelegere mai adâncă a anumitor trepte psihologice, ce trebuiesc respectate în predarea anumitor lecții, mulțumindu-se a interpreta searbăd ceea ce se editase cu decenii în urmă.

A nu trece o lecție prin toate treptele formale, sau a o ține mai mult de 30' - minute, este pentru unii ceva de neconceput, fără să observe, însă, că tocmai respectarea până la absurditate a acestora, au adus și aduc insuficiențe, ce se observă la fiecare pas în școala românească.

De dragul respectării tuturor treptelor formale, la toate lecțiile, s'a ajuns, spre exemplu, cu citirea la cl. IV-a primară, unde numai expresivă cum ar trebui să fie, nu este; de oarece, la predarea unei astfel de lecții, de toate se face, numai citire, NU.

Sunt momente psihologice — trepte formale — ce trebuiesc respectate în predarea oricărei lecțiuni, dar nu trebuie să se înțeleagă că, la orice lecție ca să fie pe deplin reușită, ești obligat s'o anchilozezi calapodului tuturor treptelor formale, punând un șir întreg de întrebări ce n'ar mai avea niciun rost, și totuși să le pui, pentru a nu ieși din uzanță.

În ceea ce privește timpul necesar ținerii unei lecțiuni, oricare ar fi și din orice obiect, să fie maximum 25—30' minute socotesc că-i ceva imposibil, dacă propunătorul vrea să aibe rodul muncii sale.

În adevăr, sunt lecțiuni ce se pot preda cu deplin succes numai în 20-25' minute, dar aceasta nu e un indiciu sigur, pe baza căruia să generalizăm durata oricărei lecțiuni,

Pentru respectul adevărului în cele susținute, să luăm spre exemplu două lecțiuni din obiectul „Gramatică”: „Subiectul” și „Subordonata atributivă”. Prima lecțiune se poate face în 20-25, minute, având succesul dorit, pe câtă vreme a doua lecțiune, dacă propunătorul vrea să satisfacă principiile școlii active, să scoată exemplele necesare dintr'o povestire bine aleasă, depășește cu siguranță cele 30

de minute și atunci lecția nu-i reușită? Tumor obiectelor ce s'ar ridica în ceea ce privește, timpul, le pun în față paradoxul lansat de unul din cei mai mari pedagogi ai omeniei, J. J. Rousseau.

Iar acel ce vor preda la mai mult de două clase, timpul fiindu-le foarte redus, atunci când întâlnesc lecțiuni, ca: *Regula de trei simplă*, chiar dacă o impart în două unități metodice, să le predea în continuare, fiindcă succesiunea desăvârșește rezultatul scontat; iar în ceea ce privește timpul răpit celorlalte clase, să se gândească la devisa lui Plinius cel Tânăr: „*Non multa, sed mullum*”.

Un profan în materie m'ar socoti în contradicție cu cele afirmate mai sus. Cum, întâi cer excluderea la anumite lecțiuni, a anumitor trepte și după aceea cer mărirea timpului necesar scopului urmărit!

Da! Fiindcă excluderea a anumitor momente ce n'ar avea niciun rost, nu-l poate micșora durata unei lecțiuni, pentru că școala nouă are ca ideal dezvoltarea în mod armonios a tuturor facultăților psihico-fizice, făcând apel la judecata, la spiritul de creație, la imaginația etc., elevului, propunătorul fiind călăuzit pe cât posibil de următorul principiu: „*Totul dela elev*”.

Să nu se uite niciodată că, capitalul uman nu e o cantitate neglijabilă azi, în „*Secolul copilului*” nu e un receptor bun numai pentru înregistrare de formule, fără nici un efect practic; capitalului uman nu-i trebuie calapoade și'n special capitalului uman din școala românească, unde se predă în acelaș fel la o clasă în care se găsesc elemente dela excepțional la slab și chiar la anormal.

Nu suntem pentru libertinajul în metodologie, dar, nici să anchilozeăm orice lecțiuni de dragul ghidului, nu putem concepe.

Jos baricadele calapodului de formator, jos credințele răsuflate, jos deprinderile intrate în sânge, ala tuturor acelora care cred că, orice lecție trebuie trecută prin toate treptele formale și executată în timp fix, maximum 30' minute.

Al. Stoichifescu

din „Revista Învățătorilor” Gorjeana

EPIGRAME

D-lui Al. C. Aldea

Cu „Ghimpișorii” tăi,
Se împlini „Cuvântul”:
În loc să te consacre,
Ei și-au săpat mormântul.

Variantă.

Este chiar util omorul
Ce-l făcură „Ghimpișorii”...
Îngropară autorul,
Dar salvară cititorii.

Unei domnișoare care face pictură.

Asupra celorlalte aptitudini
A-mi da părerea, nu-l cu cale;
Par că'n pictură ești maestră,
O dovedește obrazul dumatăle.

Nicolae Badea

Politica în congresul dela Cernăuți

La 6, 7 și 8 Septembrie a. c. Învățătorii s'au adunat în congres la Cernăuți. În anul viitor congresul a fost anunțat la Grădina Mare.

Cel ce au urmărit desbaterile dela Cernăuți au aflat că problemele vidate acolo au fost acelea desbătute de ziarul nostru și de congresul nostru anual ce am ținut la Callacra.

Intrucât desbaterile chestiunilor la Cernăuți a fost sinteza desbaterilor județene, înfățișată de raportori desemnați, anume ca să sintetizeze într'o concluzie generală toate discuțiile din toată țara, noi remarcăm cu bucurie următoarele:

1) Concluziile dela Cernăuți sunt concluziile desbaterilor noastre dela Callacra, sau mai bine zis concluziile dela Callacra au fost în sensul celor generale dela Cernăuți.

2) Discuția „definitivatului” și concluziile date sunt ca cele din ziarul „Semănătorul” scrise imediat de noi după ce „Miorița” nădrăvană a doborât atâția clobăneli ai copiilor dela școala României Mari.

3) Am scris că, consecințele dezastrului dela definitivat trebuiesc trase imediat de toți și peste tot.

Directorii tuturor școlilor normale din țară s'au consultat

Continuare în pag. 8-a

urmare din pag. 3-a

tat la Câmpulung, în Septembrie c. indicând măsuri de viitor, cari sunt consecințele cerute de noi.

4) și am mai cerut noi, de acum un an, modificarea legii învățământului primar în unele părți ale ei, lucru ce s'a cerut în congresul general din acest an, la Cernăuți.

Dacă ar fi numai atât și încă ar trebui considerată ca împlinită toată datoria celor din județul Caliacra pe anul 1935.

Relatând acestea notez și o caracteristică a congresului dela Cernăuți: „Sobru și cu subiectele desăvârșit pregătite“. „Rolul civic al învățătorului“ tratat de colegul Globotaru a fost o teză sirălucită care a răsunat în aeropagul opiniei românești ca un antidot al rețetelor interesante: „Învățătorul să nu mai facă politică“.

Ba, s'o facă pentru politică lui e politica țării și a neamului românesc. S'o facă, ca să poată convinge conducătorii politici să aibă grijă de școala națională. S'o facă, ca să îndrumeze o populație îndepărtată dela treburile țării până la războiul de întregire.

S'o facă, ca să nu pornească subversiv.

S'o facă, ca să nu se inaugureze răpirea de drepturi civile, pe categorii, în veacul XX-lea.

Să facă politică învățătorul român care n'are până azi niciun adept al comunismului extremist, cum e în Franța, unde majoritatea activează în acest extremism, care s'a impus și la cârmă statului tocmai de intelectualitatea provincială a Franței.

Să facem politică păstrându-ne rolul de învățători și în acțiunea politică, fără a ne coborî în cantanurile ei, care ne murdăresc.

Să n'o facă acei ce se prelează altfel.

Acestea au vibrat mai caracteristic în congresul dela Cernăuți.

Congresul a cerut tipărirea lor în broșură și distribuirea la toate asociațiile județene.

RECENZII

„Buletinul O. E. T. R.“ nr. 2—3, Maiu-Iunie 1936.

Un organ de publicitate al O. E. T. R-ului era necesar. Desigur, cei ce conduc O. E. T. R-ul și-au dat seama despre acest lucru și au dat la iveală „Buletinul“, organ merit să facă legătura între centrul O. E. T. R. și miile de firisoare ce se ramifică din el pe întreg cuprinsul țării. Programe, directive, ordine, noutăți, adică tot ce poate cuprinde un buletin găsim în organul de publicitate al O. E. T. R-ului.

Inceput bun. Urâm succes.

„Zorile Romanatului“ revistă de cultură. Anul X, nr. 6, 7, 8. Iunie, Iulie și August 1936.

Ca întotdeauna revista „Zorile Romanatului“ se menține pe linia de conduită ce și-a fixat-o dela început. E una dintre revistele serioase și se impune mai ales prin faptul că tinde să devină o adevărată enciclopedie. În numărul de față material select și variat.

D-l Georgescu merită laude, pentru lupta ce o duce contra analfabetismului și pentru munca intensă în scopul culturalizării masselor sătești, o cerință impe-

rioasă a vremii.

„Pentru inima copiilor“ revistă pedagogică. Anul I, nr. 7-8, Septembrie-Octombrie 1936.

Revista d-lui Nisipeanu a trecut de mult pragul celui d'al zecelea an de existență. Fiind și organul „Ligii Internaționale pentru educația nouă“, în această revistă se debat totdeauna chestiuni însemnate în ceiace privește noile idei și curente educative. D-l profesor Nisipeanu și-a strins un mănunchi de colaboratori destoinici, cu care se străduiește să pună în lumină noile idei educative. Revista „Pentru inima copiilor“ ar trebui să intereseze de aproape pe cât mai mulți dintre cei chemați să facă educația celor mici. E necesară și folositoare.

„Revista Învățătorimii Gorjane“. Anul VII, Nr. 5 și 6. Organul, asociației colegilor din Gorj își duce cu curaj pașii pe drumul drept, impunându-se ca serios instrument de educație și cultură.

În numărul acesta remarcăm două articole interesante: „Problema eredității în lumina științei“ de D. Pupăză și „Considerațiuni pedagogice“ de Al. Stoichițescu.

„Drumul nou“ revistă pentru îndrumarea agricultorilor. Putem afirma, pe drept cuvânt, că revista, „Drumul nou“ este cea mai de seamă de acest fel.

Condusă cu multă dibăcie de un comitet select „Drumul nou“ se îndreptează către sfârșitul celui d'al șaselea an de apariție.

În fiecare număr se găsesc articole interesante, sfaturi, îndemnuri, comunicări în ceiace privește agricultura. O recomandăm colegilor pentru bibliotecile populare sătești.

„Catedra“. Anul X, Nr. 91-92, Sept.-Oct. 1936.

Iată o minunată și apreciată revistă dedicată școlarilor, cercetașilor, străjerilor și premilitarilor. Revista neobositului coleg Faur dela Galați se impune atât prin regularitatea apariției cât și prin conținutul select și variat al fiecărui număr. E o comoară neprețuită pentru șezătorile școlare, pentru șezătorile și serbările străjerești, cercetășești și de premilitari.

Cine dorește să culeagă material frumos și select pentru serbări și șezători să consulte „Catedra“. Felicităm călduros pe vrednicul director al Catedrei, colegul D. Faur, pentru munca și interesul ce depune de a pune în mina colegilor un auxiliar prețios în lupta pe tărîmul cultural și educativ.

Rugăm pe colegi să consulte revista „Catedra“ adresându-se d-lui D. Faur, str. Cuza Vodă Nr. 45, Galați.

„Izvorașul“ — revistă de muzică, artă națională, folklor și teatru sătesc.

Anul XV, Nr. 9 Septembrie 1936.

„Isvorașul“ părintelui Dumitrescu din Bistrița-Mehedinți a devenit un adevărat isvor de comori populare. Stropi cu stropi,

acumulați timp de 15 ani au sporit „Isvorașul“ în „Isvor“ adevărat.

Cu toate greutatea prin care a trecut, „Isvorașul“ a dăinuit și va dăinui dealungul anilor ce vor veni, pentru că în undele lui limpezi vibrează suflet din sufletul celor ce-l conduc.

Bibliotecilor populare, căminurilor culturale să nu le lipsească niciodată comoara scumpă „Isvorașul“, tezaurul trecutului nostru secular.

„Bărăganul“, revistă pentru cultura sătenilor. Anul VI, Nr. 10. Octombrie 1936.

Numărul festiv al Bărăganului e o evocare a celor cinci ani de muncă intensă pentru culturalizarea satelor.

„Bărăganul“ ca și „Semănătorul“ nostru pășește în al șaselea an de existență.

Nici că se putea o coincidență mai frumoasă. Cu această ocazie, fie-ne îngăduit, să urăm prețioasei reviste „Bărăganul“, directorului și colaboratorilor ei încă mulți ani pe drumul proiectat.

Cu Dumnezeu înainte, la muncă pentru pzopășirea Patriei noastre dragi.

„Școala Prahovei“ - revista Asociației Învățătorilor din județul Prahova. Anul VI-lea, Nr. 5 și 6. Maiu-August 1936.

Spicuim din acest număr al revistei „Școala Prahovei“ următoarele articole interesante: Experimente pentru cercetarea atenției la copiii de școală primară de Gh. Comicescu. Observațiuni intuitive la compunerile libere de Florian Stănică, Lucrul manual educativ de popescu-Ocina, Didactica experimentală (efectul intreruperilor) de Gh. Șerban, Importanța și organizarea șezătorilor de A. Neacșu. La „Pagina Literară“, bucăți interesante semnate de scriitori de valoare.

„Satul“. Anul VI, Nr. 70. Septembrie 1936.

Am mai scris cîndva în paginile ziarului nostru despre prețioasa revistă de cultură pentru popor „Satul“. Cu această ocazie, nu avem de spus decît aceleași aprecieri frumoase de altădată.

Numărul de care ne ocupăm se prezintă la înălțime: cuprins bogat și variat, material select, muncă... peste tot muncă.

„Piinea vieții“ - revistă lunară de îndrumare creștină. Anul VII, Nr. 8. August 1936.

„Piinea vieții“ ne aduce lunar aceiaș hrană sufletească. Un grup de preoți din Gorj în frunte cu destoinicul Pr. Prejbeanu contribuie la frământarea aluatului din care se fabrică „Piinea vieții“.

„Lumina satului“ - foaie populară pentru învățătură și petrecere sufletească. Anul II, Nr. 7. Iulie 1936.

Luminița din Grumăzești! Neamțului împrăștie raze pline de înțelepciune, sfaturi folositoare și îndemnuri bune. Merită deosebită atenție.

„Păstorul Creștin Orto-

dox“. Anul IV, Nr. 35-36; 15 Septembrie 1936.

Destoinicul și neobositul Preot Dem. I. Ilescu-Palanca, prin mari sacrificii și greutatea, tipărește de cîțiva ani „Păstorul Creștin Ortodox“, gazetă bisericească independentă.

În cei patru ani de apariție gazeta părintelui Ilescu-Palanca și-a asigurat colaboratori de frunte, dintre care nu lipsește cunoscutul Arhimandrit Scriban, un minutor desăvârșit al condeiului.

„Semănătorul Ortodox“ — foaie lunară pentru îndrumarea religioasă și culturală a tuturor creștinilor. Anul II, Nr. 17-18, Iulie-August 1936.

Condus cu multă pricepere de un grup de învățători și preoți musceleni „Sămănătorul Ortodox“, e un serios organ de educație morală și religioasă, precum și un element necesar în lupta de culturalizare a satelor.

„Sămănătorul Ortodox“ aruncă roade bune și selecționate pe pămîntul mînos al Muscelului.

„Țara lui Mircea“ Anul II, Nr. 37; 15 Septembrie 1936.

Se menține cu dîrjenie pe linia naționalismului, în lupta pentru apărarea prestigiului românismului pe plaiurile stăpînite odinioară de marele voevod Mircea cel Mare.

„Graiul nostru“ - ziar independent, românesc, pentru cultură și informațiuni. Anul II, Nr. 28, Septembrie 1936.

Iată și la Nistru o strajă de veghe, pe cit de necesară pe atît de folositoare, în lupta pentru triumful naționalismului.

„Gazeta cărților“. Anul V, Nr. 17-20. Iunie și Iulie 1936.

Gazeta d-lui Munteanu-Rîmnicești își merită, pe drept, titlul de „publicație de bibliografie, literatură și cultură generală. În fiecare număr: cronici, articole, literare, recenzii, bibliografie etc.

„Voința școlii“. Anul XIV, Nr. 27-28; 20 Septembrie 1936.

Gazeta colegilor din Bucovina se prezintă bine din toate punctele de vedere.

În paginile ei se debat probleme regionale și generale. În acest număr e redat pe larg congresul general al învățătorilor ținut la Cernăuți în zilele de 6, 7 și 8 Septembrie a. c.

„Glas românesc în Regiunea Secuizată“. Anul VI, Nr. 195; 23 Sept. 1936.

E strigătul desnădăjdut al fraților noștri din Regiunea Secuizată, care ne cer ajutorul și sprijinul în acțiunea pornită contra celor înstrăinați de neam.

E de datoria noastră să ne interesăm de soarta fraților noștri din Regiunea Secuizată și să le dăm tot sprijinul nostru.

„Avântul“. Anul IX, Nr. 33-34; 16-24 Septembrie 1936.

Gazeta d-lui V. B. Taloescu se avîntă cu curaj și hotărîre din Valea Jiului pe întreg cuprinsul țării, ducînd o mulțime de sfaturi și îndemnuri bune.

I. Lupu-Rîflețu

FORMULARE

Căminul Cultural

din Comuna

satul

JUD. CALIACRA

Nr. de ordine (Dos.)

Act Constitutiv

Astăzi luna anul 193. . .
 Subscriși locuitori ai Comunei satul
 (Jud. Caliacra) *ne-am întrunit în adunare
 generală în localul la convocarea D.*

. cu scopul să înființăm un cămin cultural.
 Ni s'a cetit și explicat statutul-tip pentru funcționarea căminelor cultu-
 rale ale Fundației Culturale Regale „Principele Carol” și l-am primit
 în întregime. În dorința, de a folosi cât mai mult obștea satului am
 făcut unele modificări toate în *spiritul* statutului tip, - conform art.
 42 din acest statut—tip.

Scopul căminului este *înlătarea sufletului în obștea satului, ast-
 fel cum este desvoltat în alăturatele statute semnate azi de noi și*
întocmite conform întregului Statut tip al Fundației Culturale Regale
„Principele Carol” pentru funcționarea căminelor culturale, aprobat
de M. S. Regele Carol al II-lea și publicat în „Monitorul Oficial”
Nr. 108 din 14 Maiu 1935. Denumirea căminului am hotărât să fie
 pentru motivul că astfel se tâlcuește bine rostul lui cultural, con-
 form art. 7 din zisul statut tip.

Căminul va funcționa de fapt începând de azi după aceste sta-
 tute și apoi va fi *afiliat de drept Fundației Culturale Regale din*
 momentul când Organele ei de conducere va admite această afiliere,
 conform legii.

Din acel moment Căminul va căpăta *personalitatea juridică*
 de asemeni conform legii, și va avea în primul rând *toate obliga-*
țiunile și apoi toate drepturile ce decurg din acordarea acestei per-
 sonalității juridice. Vom avea în vedere totdeauna și *legea specială*
pentru persoanele juridice (Mon. Of. Nr. 27 din 6 Feb. 1926).

Subscriși Intemeietorii ai Căminului constituiți azi în *prima lui*
Consfătuire generală (adunare generală) am ales ca membrii ai
Sfatului cultural de conducere până la finele primului an social,
 adică până la 31 Martie 1937, prin vot secret (prin aclamații)
 pe D-nii:

1. cu însărcinarea de: *Președinte.*
2. cu însărcinarea de: *Vice-președinte.*
3. cu însărcinarea de: *Casler.*
4. cu însărcinarea de: *Secretar și bibliotecar*
5. cu însărcinarea de: *Membri (ales).*
6. cu însărcinarea de:

Formăm în același timp *lista de propunere* prevăzută de art. 18
 alin. 2 din Statutul-tip, — din care Fundația Regală va numi numă-
 rul de 3 membri și un Director pentru *complectarea sfatului* dintre
 următoarele persoane:

1.	2.	3.	4.	5.	6.

Mal *alegem* pentru sarcina de cenzor (ales) pe
 Formăm pentru *al doilea loc de cenzor*, care va fi numit de
 Fundația Regală, conform art. 19 și 40 din Statutul-tip, următoarea *listă*
de propunere, din D-nii: 1) 2) 3)

Fixăm *cotizația membrilor activi* la suma de lei anual,
 care se va plăti de preferință la începutul anului, astfel cum noi în-
 și-ne, Intemeietorii, am predat-o acum în momentul semnării prezen-
 tului act constitutiv D-lui Casler, care o va face prim venit printr'o
 chitanță colectivă din primul registru chitanțier ce se va procura.

Membrii *aderenți*, conform art. din Statutele Căminului,
 vor plăti o *cotizație specială*, cu scop mai mult statistic (de simplă
 numărătoare) de anual.

Sediul Căminului va fi

Pentru formarea primului *fond de funcționare* propriu zisă a că-
 minului în primul an, *intemeietorii* dăruim azi Căminului următoarele
 sume, necesare a se procura primele registre, ștampilele, primul mobilier
 necesar și abonarea revistelor: „Albina” și „Căminul Cultural” ale
 Fundației, și apoi o *firmă*.

Această sumă specială am încredințat-o azi D-lui Casier.
 Ne mai obligăm să vărsăm în timp de ca donație pentru
fonduri speciale: 1) Fond p. construcția localului 2) Fond p.
 mărirea bibliotecii 3) Fondul băii populare 4) Fondul
 echipei de incendiu 5) Fondul construcției Bisericii.

În conformitate cu art. 5 din statutul-tip am discutat *programul*
minimal de muncă, pe care căminul îl poate îndeplini în întregime,
 și se obligă a-l îndeplini în *primul an de funcționare* și am fixat cu-
 prinsul lui în alăturatul *program minimal semnat de noi* membrii înființatori.

Pentru chestiunile cari formează la fel preocuparea noastră de-
 opotrivă, în scopul ridicării satului nostru, dar cari au nevoie de studii
 speciale și de o adunare de fonduri însemnate, timp de câți va ani,
 am hotărât înscrierea și a lor în programul acesta tot sub forma *mi-*
nimală a cercetărilor și studierilor, până ce se vor ivi împrejurări
 favorabile și pentru realizarea lor, dar ca să începem chiar de acum
 cercetarea lor și să nu fie pierdute nici odată din vedere.

În același timp *împuternicim* pe D-l

ca, în numele nostru, să ceară Onor. Organe de Conducere a Funda-
 ției Regale *aprobarea afilierii Căminului nostru la această*
instituțiune ocrotitoare, făcând în numele nostru toate declarațiunile
 necesare pentru obținerea aprobării afilierii și scutirii de taxe.

D-sa este împuternicit de noi, ca membrii ai adunării generale,
 să formuleze în scris *proiectul de buget* pentru primul an până la
 suma totală de venituri și cheltueli, să semneze cererea de
 scutire de taxe pe spectacole și ori ce *tablou sau liste sau ori ce alt*
program de lucru necesare Fundației, conform instrucțiunilor sale
 speciale.

O copie de pe acest proces-verbal a fost trecută azi sub Nr. 1
 de D-l *secretar* în fruntea registrului pentru deliberrările adunării ge-
 nerale, unde a fost semnat acum de noi toți.

Pentru constatarea acestora am încheiat prezentul proces-verbal,
în triplu exemplar, toate semnate de noi, dintre cari un exemplar va
 rămâne la dosarul Căminului, iar celelate două exemplare se înain-
 tează Fundației.

Pentru încredințarea identității semnăturilor vom cere certificarea
 D-lui Primar al Comunii.

Încheiat astăzi . . luna anul . . în satul
 ora . . la locul ținerii adunării generale.

Căminul Cultural
 etc.

STATUTE

Art. 1. Se înființează un cămin cultural cu numele
 în satul comuna județul
 care se va conduce după statutul-tip aprobat de M. S.
 Regele și publicat în Mon. Of. Nr. 108 din 14 Mai 1935 cu desvol-
 țările arătate mai jos, în același spirit.

Art. 2. Scopul căminului este să ajute la:

1. *Întărirea sănătății trupești* a membrilor lui și a celorlalți să-
 teni;
2. *Îndrumarea muncii* sătenilor către o mai bună producție și
 către o mai bună valorificare a produselor lor;
3. *Înlătarea sufletului* în obștea satului spre idealuri folositoare
 binelui obștesc;
4. Pregătirea sătenilor pentru *inițiative folositoare* obștei locale
 și prin urmare țării întregi;
5. *Pregătirea tineretului local* ca să devie la timpul potrivit lui
 membrii folositori căminului, obștei satului și țării întregi;
6. Strângerea și desvoltarea *legăturilor între instituțiunile satu-*
lui și între fii lui cari s'au ridicat în treptele sociale, departe de sat, spre
 a-i determina să nu uite pe frații și consătenii rămași la vatra părin-
 tească, aducându-le aminte — cu toată delicatețea cuvenită — *dato-*
ria lor morală de a-i împărtăși și pe ei cu câte ceva din *bineface-*
rilor culturii dobândite în noile lor locuri obținute în societate;
7. *Conlucrarea cu alte instituțiuni*, cari urmăresc același scop.

Art. 3. Căminul cultural își împlinesște menirea organizând urmă-
 toarele mijloace:

- a) *Pregătirea micii farmacii* a căminului și *ajutorul medical* cu
 îndrumări practice pentru *apărarea sănătății*, precum și pentru buna
 și sănătoasă *creștere a copiilor*: pregătirea unui dispensar unde me-
 dicul plășii să poată da consultațiile medicale; se va cere sfatul și
 concursul său pentru conferințe și lucrări sanitare, ca și al medicului
 veterinar și al moașei.
- b) *O bae populară*, administrată direct sau pe baze cooperative
 speciale, cu o secțiune de *deparazitare*; (distruderea paraziților corporale);
- c) Sporturi și întreceri (concursuri) potrivite cu localitatea, jocuri
 și dansuri naționale, exerciții gimnastice precum și dintre cele din progra-
 mul educației premilitare și al oficiului O. E. T. R. în conlucrare cu
 aceste așezăminte;
- d) Lecții cu pilduri practice de *muncă agricolă* și de *meșteșu-*
guri casnice bărbătești necesare săteanului — cu deosebire spre a
 folosi timpul pe care l' lasă liber agricultura mai ales iarna — precum
 și lecții cu înfăptuiri de *muncă gospodărească pentru femei*, ca de exem-
 plu: îmbunătățirea hranei familiei, cultivarea țesăturilor și a *costumu-*
lui național pentru ambele sexe; apărarea sarcinei și a lehziei, a
 sănătății copiilor, mici, înfrumusețarea eftină a locuinții, sfințenia fa-
 miliei, etc.
- e) Muncă împreună de *interes obștesc* gospodăresc, ca de exemplu:
 Ateliere de lucru potrivite locului, plantări p. împădurirea râpelor,
 reparații sau construcții de clădiri publice, poduri, podețe, șanțuri, fân-
 țani, puțuri, aqueducte, scurgeri, drenaje de terenuri mocirloase — de
 exemplu cu ajutorul științei hidraulice, irigațiuni, transformarea terenu-
 rilor neproductive în terenuri productive, îndiguiri, introducerea de
 culturi noi, rentabile, și de metode noi de cultură, bune pentru a spori
 productivitatea terenurilor și a gospodăriei sătenilor, înființarea a câte
 unui eleșteu sătesc, în măsura posibilității locului, introducerea și des-
 voltarea culturii albinelor și a gândacilor de mătase, procurarea de
 stupi sătenilor în rate, cum și sămânța de gândaci necesară; excursi-
 uni pentru luminarea sătenilor; etc.
- f) Strângerea de mijloace pentru a *plasa* pe fii de săteni cu în-
 clinările speciale trebuitoare la meseriile necesare satului și, în caz de
 posibilitate chiar orașelor, precum și ajutorarea lor ca să-și procure
 instrumentele necesare și un mic capital — trebuitoare începerii me-
 seriei lor, cu obligațiunea ca ei să restituie în rate căminului *ajutoarele*
 primite, începând cu al cincilea an dela plasarea ca meseriaș, spre a
 se putea astfel forma și mări *fondul de ajutorare* mai departe în viitor
 și a altor copii merițoși;
- g) Înființarea și susținerea unei *cantine școlare* pentru ajutorarea
 copiilor familiilor în lipsă și *educarea școlariilor să se ajute* între dânsii,
 precum și să-și formeze un început de capital pentru zile grele;

h) Desvoltarea între săteni a spiritului de *economie* în genere, de exemplu prin Banca populară—și de *solidaritate* în fața tuturor nevoilor, contribuirea la desvoltarea cooperativei aplicată la *vânzarea în comun a produselor sătești de tot felul*, sau la formarea *capitalului local*, mai întâiu prin desvoltarea *spiritului de economie* între școlari și apoi între cei mai în vârstă, cu ajutorul băncilor populare;

i) *Ajutorarea copiilor satului*, cari dovedesc *inclinări deosebite la învățătură*, ca să urmeze la școli speciale, cu obligațiunea expresă pentru dânsii să restituie în rate căminului ajutoarele primite începând cu al cincilea an dela terminarea învățaturii,—spre a se putea astfel forma și mări *fondul de ajutorare* mai departe în viitor și a altor copii meritoși;

j) *Șezători religioase speciale*, predice la biserică, cântări religioase, fapte de milostenie creștină, ajutorarea sărbătoririi praznicelor religioase, naționale și cetățenești, înființarea și desvoltarea *corului satului* și a muzicii instrumentale, ajutarea culegerii literaturii și a muzicii poporului, culegerea oricăror informațiuni în legătură cu *medicina populară*, pe care conducerea căminului le va comunica Direcției Fundațiilor Regale, spre a le împărtăși Societății pentru istoria medicinei; explicarea rațională a principiilor indispensabile vieții omului în societate: de omenie, de politețe, precum și a principiilor și a regulilor onoarei individuale, de grup sau profesionale, tot atât cât și a celei naționale precum și a celei umane în genere; a principiilor *creativității*, ca și ale *eugeniei* (adică pentru perfecționarea rasei omenești în genere);

k) Înființarea unui *cinematograf cu radio și teatru sătesc*, precum și a unui *muzeu sătesc și expoziții* pentru complectarea cunoștințelor sătenilor. Se va avea în vedere dispozițiile *legii publ.* în M. Of. Nr. 89 din 14 Apr. 1932, pentru organizarea bibliotecilor și *muzeeilor* publice comunale, care în art. 13 prevede că: „se înțelege prin *obiecte de muzeu* tot cea ce poate lămuri și ilustra trecutul și progresele civilizației noastre; dela preistorie și până la vremea de față: „Obiecte preistorice de tot felul, obiecte și inscripțiuni greco-romane, „sau barbare, medievale, manuscrite și tipărituri, monete de tot felul, „icoane și tot felul de obiecte și podoabe bisericești, tablouri de zugrăvi și pictori, precum și orice obiecte și relicve, resturi de artă în „legătură cu evoluția vieții istorice și artistice“;

l) Înființarea unei *echipe de incendii* și procurarea mijloacelor necesare stingerii — cu participarea autorităților administrative; exerciții cu sătenii, școlarii și premilitarii, și apoi și cu femeii, pentru întărirea convingerii generale că *numai sângele rece* unit cu *priceperea cuvenită*, poate face față cu succes pericolului și poate înlătura panica, (spaima generală) — mult mai distrugătoare de cât însuși focul, întru cât paralizază toate mijloacele de luptă, tocmai când este mai multă nevoie de ele;

m) Strângerea materialului autentic și pregătirea lui pentru *monografia și cronica satului*;

n) Înființarea și administrarea *bibliotecii* Căminului, potrivit și arărilor art. 2 și urm. din legea pentru organizarea bibliotecilor comunale (M. Of. Nr. 89 din 14 Apr. 1932).

o) Biblioteca va fi abonată în mod *obligatoriu* la revistele „*Albina*“ și „*Căminul Cultural*“ editate de Fundațiile Regale; potrivit instrucțiilor Fundației;

o) Pregătirea și ținerea de *șezători* și petreceri artistice, jurnalul vorbit, răspunsuri la întrebări speciale puse din vreme și în scris de săteni, conform îndrumărilor ce se dau în scris de Comitet, pregătirea și ținerea de lecții speciale pentru neștiutorii de carte sau pentru cei cu puțină carte, școli țărănești de complectare, — conferințe și lecții din toate ramurile științei potrivite cu nevoile culturale ale locului; în mod special: îngrijirea din timp prin cursuri speciale ca nici unul dintre tinerii recrutați la armată din satul respectiv să nu plece la îndeplinirea serviciului militar *fără să știe bine a scri, ceti și socoti* sau fără a cunoaște bine istoria și geografia țării;

b) *Îndrumarea cetitului*. În acest scop bibliotecarul va adopta metode speciale, care să *fortifice cugetarea dreaptă* proprie a sătenilor, (de exemplu, rezumându-le mai întâi dela început cuprinsul cărții recomandate, pentru a le stimula *interesul la cetire*, întrebându-i apoi la restituirea cărții ce au înțeles dintr'însa, și complectând cu ce este necesar,—le va cere un *mic rezumat* scris cu o *scurtă privire critică* după un *scurt chestionar*, după un formular special, și în fine obișnuindu-i să facă ei înșiși o *expunere critică*, după puterile lor, înaintea sătenilor, la șezători sau la alte adunări ale acestora;—va organiza în același timp și răspândirea cărților și a tipăriturilor folositoare;

Rezumatul scris și privirea critică le va așeza bibliotecarul în dosarele *personale* ale cetitorilor; pentru ca aceștia cu timpul să-și poată vedea și revedea progresele proprii realizate de ei *prin ei înșiși*.

Chestionarul va cuprinde (de exemplu) cam următoarele chestiuni (întrebări): 1. Cum poți rezuma D-ta această lucrare, 2. Care este *caracterul* ei distinctiv, față de alte cărți, cam de același fel, 3. Care sunt *calitățile* ei?, 4. *Ce a vott autorul* să realizeze?, 5. *Ce mijloace* a întrebuițat?, 6. Întru cât a *reușit*?, 7. *Ce alte reflecții* ți-a mai inspirat cetirea ei?, 8. Poți arăta unele *părți interesante*?, 9. Conștiința d-tale te îndeamnă s'o *recomanzi și altora*?,

În *biblioteca* vor sta afișate la loc vizibil *cartoane* suficient de mari scrise cu litere mari (capitale) destul de mari și de groase, cuprinzând *dicțoane* care să îndemne la *buna păstrare* a averii și a comorilor ce se găsesc acumulate în cărți.

În special vor fi și dintre cele care să explice că: un bun cetitor nu cetește cu grăbire, fără suficientă atențiune, numai ca să poată spune că a cetit cărți multe, — ci el va ceti cu toată atențiunea și grijea cuvenită, ca să priceapă totul cum trebuie, se va opri și va cugeta bine din distanță în distanță, și apoi va cugeta asupra întregului, ca să ajungă să-și formeze o *metodă proprie de cugetare logică*, bine controlată și verificată și cu realitatea faptelor vieții. *Nu multe, ci mult*. Nu multe la număr și în suprafață întinsă, — ci mult în adân-

cime, în pătrunderea adevăratului înțeles al fiecărui lucru. „*Mă tem de omul care știe bine o singură carte*“ a zis cu bună dreptate un filosof.

q) Îngrijirea *monumentelor de interes istoric*, ținând seamă de Decretul Lege publicat în M. Of. Nr. 82 din 29 Iulie 1919, ținând în curent Administrația fundațiilor Regale despre existența și starea lor, deasemeni despre existența și starea *monumentelor naturii*, la care se referă legea specială publicată în M. Of. Nr. 148 din 7 Iulie 1930 și M. Of. 81 din 6 Apr. 1933.

r) Îngrijirea *mormintelor eroilor*, — ca și a cimitirului satului, atât pentru buna îngădire, cât și în privința bunei lor înfățișeri.

s) Înființarea de *sfaturi de împăciuire* a sătenilor, cu participarea în special a bătrânilor, pentru înlăturarea proceselor și pentru îndrumarea gratuită la descurcarea daraverilor de judecată de tot felul între locuitori.

t) Incurajarea *actelor de vitejie*, bărbăție, credință, solidaritate, abnegație și sacrificiu în interes obștesc, a faptelor de *milostenie*, strângerea, studierea din vreme a mijloacelor necesare pentru ajutorarea săracilor în iarnă la Crăciun, ca și la Paști, pregătirea din vreme a mijloacelor necesare pentru ajutorarea locuitorilor nevoiași, de preferință prin procurarea de muncă, atât cât pot ei realiza cu mulțumire, și repunerea lor în stare de a-și reface rosturile vieții proprii;

u) Contribuirea la *ridicarea cooperăției locale*, prin conferințe speciale pentru luminarea sătenilor, și pentru aplicarea ei rațională și bine chibzuită în cât mai multe din ramurile sătești, ca de exemplu, la *producția în comun* de tot felul, cum sunt: creșterea și comercializarea vitelor, cu deosebire pentru țăere, și a *oricăror animale de rasă* (boi, vaci cai, porci, asini, câțari, epuri de angora pentru lână lor scumpă, șinșila etc.) *pasări productive* cu valori însemnate (păsări bune pentru carne sau pentru ouă, spețe timpurii) ori de *insecte productive* de bunătați necesare omului, cum sunt albinele (apicultură) și gândacii sau vermii de mătase (sericicultură) sau *peștii* (piscicultură) în iazuri (eleștee) artificiale sau în râuri ori bălți naturale.

Contribuirea la desvoltarea cooperăției la *vânzarea în comun a produselor sătești* de tot felul; sau la formarea *capitalului local*, mai înainte prin desvoltarea *spiritului de economie* între școlari și apoi între cei mai vârstă cu ajutorul băncilor populare; străduința de a lămurii pe săteni asupra foloaselor ce pot rezulta—pentru ei și pentru gospodăria lor generală—dintr'o bună cunoaștere și practicare a regulilor de comptabilitate agricolă practică.

v) Punerea în valoare a *calităților satului*, a împrejurimilor și regiunii respective, comunicând Fundațiilor regale toate informațiunile necesare din punct de vedere *turistic*, cu organizarea economicoasă a mijloacelor de *transport* și pentru găzduirea cea mai mulțamitoare a vizitatorilor;

x) Organizarea unei *zile speciale pentru sărbătoarea „Fiilor satului*“ așezați departe sau strămutați în altă parte, pentru păstrarea și desvoltarea legăturilor sufletești cu satul de origină; întreținerea *albumului* cu chipurile acestora și a *Cronicii* speciale cuprinzând activitatea lor în interes obștesc, atât pentru sat cât și pentru țară;

Art. 4. Programul Căminului se înfăptuește cu obștea întreagă a satului, conducători și membri ai căminului, cu conlucrarea așezămintelor de Stat și particulare, locale ori regionale, cu sprijinul „Fiilor satului“ strămutați în altă parte, și cu ajutorul personalului de legătură dintre Fundație și Filialele ei;

Art. 5. Căminul cultural din momentul aprobării afilierii lui la „Fundațiile Regale“ de către această instituțiune, capătă fără nici o altă cerere *personalitatea juridică*, adică dobândește existență deplină reală separată conform legii, cu drepturile și îndatoririle ce se leagă de o *asfel de personalitate* adică: dreptul să stăpânească și să administreze averea proprie (patrimoniul material) dreptul să primească danii (donațiuni și legate) îndatorirea să fie condus de un consiliu zis „*Sfatul Căminului*“, să-și întocmească un *buget de venituri și cheltuell*, cu obligațiunea să trimeată în fiecare an așezămintului ocrotitor central, mai înainte de 1 Mai al fiecărui an, darea de seamă generală anuală despre *faptele împlinite*, despre *starea gospodăriei căminului* și una specială cuprinzând *programul de lucru*, pentru anul ce începe și *mijloacele* ce posedă pentru realizarea lor.

Darea de seamă generală și programul de lucru trebuie să se desfășoare în adunarea generală a membrilor căminului ce trebuie neapărat să se ție în luna Martie, cum se arată mai departe în art. 30. Ea trebuie să stea afișată în localul căminului. Sfatul căminului va trimete din 6 în 6 luni conf. art. 49 de mai departe, rapoarte amănunțite așezămintului ocrotitor despre activitatea căminului și a sfatului în cursul semestrului precedent;

Art. 6. Căminului și sfatului îi este interzis să facă *acte de comerț*, fie direct fie prin persoane interpose. Ori ce înlesniri de orice fel ar avea să le procure membrilor lui, nu le va face de loc cu gândul de a *specula* asupra prețului de cost respectiv și a beneficiilor respective probabile;

Art. 7. Căminul se poate *federaliza* cu alte căminuri din județ sau din regiune, însă numai cu aprobarea așezămintului ocrotitor central;

Art. 8. Căminul va lua parte la consfăturile sau concursurile organizate între cămine, fie pe județ, pe regiune, în București sau în altă parte, unde Fundațiile Regale vor crede de cuviință.

Art. 9. Căminul va fi cercetat și îndrumat de către Inspectorii culturali și de specialitate ai Fundației, conf. art. 9 din Statutele Speciale aprobate de M. S. Regele. Sfatul va ține un dosar special precum și un *registru special*, în care se va trece procesele verbale de inspecție și îndrumare.

MEMBRII

Art. 10. Căminul va primi între *membrii lui activi* pe orice locuitor al satului, bărbat sau femeie, majori sau eman-

cipați prin căsătorie sau de părinți conf. art. 422 C. Civ. care vor declara în scris că *dorește să facă parte din cămin, va plăti pe un an înainte cotizația* anuală hotărâtă de consfătuire, adică de adunarea generală a membrilor, și că va conlucra cu toată bună credință la realizarea menirii căminului, fără a amesteca preocupări personale sau laturale de nici un fel în interiorul căminului și în tot ce interesează instituția.

Școlarii, începând numai cu cei din clasa a 4-a primară, precum și absolvenții școlii primare minore, pot fi înscriși ca *membri aderenți*, fără drept de vot și cu o cât de mică cotizațiune anuală, — al cărei scop va fi numai de natură *Statistică*, spre a se ști anume numărul lor. Ea va fi hotărâtă de adunarea generală (consfătuirea anuală).

Membrii aderenți pot fi folosiți la bibliotecă, la răspândirea cărților și a revistelor, la șezători și la concursuri sportive, — conf. art. 12 din statutele—tip generale ale Fundațiilor Regale.

Membrii sunt primiți provizoriu de sfat și admiși definitiv de consfătuirea anuală.

Art. 11. Toți funcționarii publici ai tuturor așezămintelor locale sunt *membri de drept* ai Căminului, cu singura condițiune de a face cerere scrisă și a iscăli tabloul membrilor de drept ai căminului.

Instructorul premilitar este *membru de drept în sfatul căminului* și va trebui convocat din timp în scris, la fel ca și ceilalți membri ai sfatului, la ședințele acestuia.

Art. 12. Consfătuirea anuală (adunarea generală) poate proclama ca membri de onoare cu majoritate de 2/3 pe orice persoană locuind în alt sat sau comună, dar care va avea legături economice, culturale sau de rudenie în localitate, precum și pe toți „Fii satului“ așezați în alte localități.

Cei propuși spre proclamare vor fi dintre cei cari au contribuit în mod însemnat la propășirea Căminului și a localității respective. Propunerea trebuie făcută de 10 membri motivat. Proclamarea aceasta trebuie întărită de Fundație.

Art. 13. Membrii sunt *datori* nu numai să-și achite cotizațiile și să participe la șezători, ci sunt datori să ia parte cu toată stăruința și la lucrările celelalte ale căminului, să ajute la bunul mers al așezământului, potrivit statutului și programului de lucru și potrivit hotărârilor luate de conducerea căminului, precum și să se abțină de la orice acțiune care ar putea aduce instituțiunii o vătămare materială sau morală.

Ei sunt *datori* să nu facă politică, nici direct nici indirect, *în tot ce interesează căminul*, și să nu amestece în aceste chestiuni nici o preocupare de interes personal ori de grup sau de interese laturale de nici un fel.

Ei sunt *datori* să nu-și dea cuvântul cu ușurință, dar—o dată ce și l'au dat—să-l respecte cu sfințenie, să respecte convingerile celorlalți membrii, în care să nu vadă de cât pe colaboratorii hotărâți la realizarea scopurilor căminului pentru binele obștesc.

Art. 14. Fiecare membru al Căminului primește de la Fundația Ocrotitoare o *carte de membru*, care i se retrage o dată cu ștergerea lui din rândul membrilor.

Art. 15. Membrul care n'a luat parte la lucrările Căminului și nu a plătit cotizația pe anul încheiat, și încă zece zile după o încunoștințare în scris, va fi șters din lista membrilor căminului.

În împrejurări neobișnuite, pot fi înlăturați chiar în timpul anului toți acei cari pun—cu voie piedici și lucrează din rea credință împotriva Căminului, acei cari, au în sarcină nereguli bănești și de administrație, cari pun la cale *ațăări politice de partid înăuntrul căminului* sau ațăță ori favorizează lupta contra ordinii de Stat, precum și acei cari se fac vinovați de purtări nevrednice ca om și cetățean.

Înlăturarea unui membru din obștea căminului se pronunță de Sfatul Căminului, după o cercetare amănunțită, cu dovezi depline din partea cenzorilor, și apoi cu ascultarea celui învinuit de către sfat, care trebuie să fie regulat chemat în scris cu 5 zile înainte ca să-și aducă probele spre desvinovățire.

Înlăturarea este provizorie și devine definitivă numai după ce este întărită de Fundație.

Art. 16. Membrii Căminului folosesc gratuit cărțile, revistele și jurnalele căminului; au dreptul la reduceri sau gratuități la șezători și la serbările cu intrare, la ședințele de radio, cinematograf, teatru, la excursii, precum au dreptul și la orice fel de informații s'ar putea cere prin cămin; deasemenea la orice fel de ajutoare ce s'ar cere prin cămin, pentru ei și copii lor.

CONDUCEREA CĂMINULUI

Art. 17. Căminul Cultural este condus de un *Sfat Cultural* compus din 9 membri, aleși pe timp de 3 ani dintre oamenii socotiți de obștea membrilor că sunt vrednici să înțeleagă și să slujească în tot timpul pentru care sunt aleși cu energie, pricepere și tact nevoile culturale ale obștei.

Două treimi dintre membrii sfatului (adică 6) sunt aleși, iar o treime (adică 3) sunt numiți de Fundație dintr'o listă întocmită în consfătuirea generală a Căminului. Dintre numărul total al membrilor cel puțin patru vor fi săteni. Instructorul premilitar face parte de drept din sfat, conf. art. 13 partea finală din statutele întocmite de Fundație.

Alegerea se face prin vot secret.

Art. 18. Între membrii numiți de Fundație sunt socotiți obligator directorul, un cenzor și specialiștii.

Directorul poate fi numit prin delegație de către Fundație fără termen. El poate primi un onorariu ce va fi fixat de consfătuirea anuală cu aprobarea Fundației și în marginele bugetului.

Directorul poate fi ales în același timp de membrii sfatului și ca președinte al sfatului Căminului.

În cazul când el este și președinte devine răspunzător solidar cu întregul sfat.

Art. 19. Directorul îngrijește de aducerea la îndeplinire a programului de lucru, stimulând cu tot tactul necesar activitatea membrilor căminului. El nu poate fi înlocuit de cât în cazuri de abateri, de nepricepere și de lipsă de interes pentru rostul ce i s'a încredințat.

Desărcinarea se face în urma unei constatări a delegatului Fundației, cu ascultarea întâmpinării amănunțite ce el va face în scris.

Art. 20. Sarcina Sfatului este să administreze Căminul, să ajute la buna îndeplinire a programului alcătuit pe temeiul acestui Statut, pe temeiul instrucțiilor date de Fundație în măsură împrejurărilor prielnice din localitate și în limitele bugetului aprobat.

Sfatul căminului este răspunzător solidar de întreaga administrație și de averea căminului.

Directorul și specialiștii au drept de vot consultativ la ședințele sfatului. Ei răspund însă de averea căminului încredințată special lor fie în mod expres fie tacit, cum și de bună executare a atribuțiilor lor.

Directorul și specialiștii *ateși* de consfătuirea anuală au vot deliberativ și răspund solidar cu toți membrii sfatului.

În toate cazurile părerile lor vor fi arătate în mod expres în toate procesele verbale de deliberări ale sfatului.

Art. 21. Membrii Sfatului aleg dintre ei un *Președinte, un vice-președinte, un secretar-bibliotecar, un casier și un cenzor*, (al doilea este numit de fundație cum se arată în art. 45).

Membrii cu sarcini *anumite*, aleși sau cooptați, se numesc de Fundație, ca de exemplu: conducător muzical, organizator de teatru, de șezători și cursuri, bibliotecar, conducător al librăriei Căminului, organizator al muzeului, conducătorul sporturilor, al excursiilor, al ajutoarelor medicale, al instrucției premilitare, îndrumător zgricol, etc.

Art. 22. Sfatul, dacă va găsi că este locul, poate propune consfătuirii anuale *proclamarea* unuia sau mai multor *Președinți de onoare*, dintre persoanele cu o deosebită grije și dărnicie pentru realizarea scopurilor căminului. Alegerea se face cu o majoritate de cel puțin două treimi și se întărește de Fundație, careia i se va da motivarea pe larg.

Art. 23. Președintele activ reprezintă căminul înaintea autorităților, judecătorești, administrative, financiare, școlare. El poate delega în mod special cu această reprezentare de *Director*.

În caz de lipsă a președintelui, acest drept trece asupra *Directorului, a vice-președintelui* sau a altui *membru delegat* anume de Sfat.

Președintele convoacă sfatul și consfătuire-anuală, el presidează toate adunările căminului. În lipsa lui această sarcină cade în seamă vice-președintelui.

Președintele semnează toată corespondența împreună cu directorul său cu secretarul-atunci când directorul este și președintele, iar ordonanțele de plată împreună cu casierul.

Președintele aduce la îndeplinire hotărârile sfatului și supraveghează ca toți membri să-și îndeplinească sarcinile.

Președintele cu directorul întocmesc și propun sfatului proiectul de buget provizoriu și programul de lucru, spre a fi prezentate consfătuirii anuale.

Art. 24. *Secretarul* ține corespondența registrele, păstrează arhiva și inventarul Căminului, scrie procesele verbale ale ședințelor sfatului și ale consfătuirilor anuale, ajută directorului la întocmirea rapoartelor de activitate cerute de Fundație, bibliotecarului la ținerea bibliotecii, precum și celorlalți specialiștii la îndeplinirea sarcinilor; el păstrează sigilul și arhiva căminului.

Secretarul ține următoarele registre:

- Câte un registru de *intrare și esire*.
- Condica de expediții n a hârtiilor.
- Registrul *inventar de averea* căminului în genere.

În el se va trece în mod obligator și numărul tuturilor celorlalte registre ce se țin în administrare Căminului, cu adnotare specială, în cazul când vreunul (terminându-se în cursul anului) ar fi necesitat înființarea unui al doilea volum al lui.

De asemeni se va trece și numărul dosarelor formate cu specificarea felului lor.

Pentru urmărirea chestiunilor importante se va forma obligator dosare speciale, de ex: al *dărilor de seamă* din presă despre Cămine în genere și al satului, în special, — al *circulărilor* Fundației, — al *statisticilor* satului și al verificării lor periodice.

d) Registrul *membrilor* cu ținerea în evidență a achitării *cotizațiilor*, — aceasta trecută de casier.

- Registrul pentru procesele verbale ale *ședințelor sfatului*.
- Cel pentru procesele verbale de *verificare a cenzorilor*.
- Cel pentru deliberările și hotărârile *consfătuirilor generale*.
- Cel pentru trecerea pe scurt a *activității Căminului*.
- Cel pentru *ordonanțele de plată* (bonuri de plată,— reg. Casier).
- Cel în care se adună pe scurt informațiile *documentate* ce va forma *Cronica satului*, adică viața sufletească și economică a satului, cu progresele realizate, — acțiunile generale sau individuale în interesul înălțării obștii pildele vii vrednice de pomenit și chiar scăderile remarcabile. Adnotările se va trece după hotărârea Sfatului.

k) Registrul pentru *inspecțiile și îndrumărilor* delegațiilor Fundației.

- Cel pentru *consultațiile medicale* umane.
- Cel de *medicamente* și instrumente medicale.
- Registrul *îndrumărilor medicale și veterinare*.
- Cel pentru *consultațiile veterinare*.
- Cel al *asistenței sociale* date Cămin. În genere.
- Cel al *muzeului* Căminului.
- Registrul — *Cartea de aur* a binefăcătorilor Căminului.
- Registrul — *album* cu fotografiile despre activitatea Căminului, a binefăcătorilor lui, cum și ale oamenilor de ispravă ai satului.
- Registrul de *premeri* din partea Căminului.

u) Ori ce alte registre *ajutătoare*, — înființarea acestora se va hotărî de sfatul Căminului în mod special.

Art. 25. *Bibliotecarul* va ține următoarele registre :

- Registru *inventar* al mobilierului și al Cărților bibliotecii.
- Cel de *împrumutare* a Cărților (viața bibliotecii) cu însemnarea datelor de predare și restituire, cu datele statistice privitoare la: sex, vârstă, îndeletnicire a cetitorilor respectivi.
- Registru *repertoriu alfabetic* pe autori.
- „ *repertoriu pe materii*.”
- „ *Cartea de aur*” a binefacătorilor bibliotecii.
- Cel cuprinzând *dorințele cetitorilor*.
- Cel al *amicilor bibliotecii* și al contribuțiilor acestora.
- Cel al *avizelor Comitetului asociației amicilor*.
- Cel pentru *cercetările cenzorilor și inspecțiile delegaților* Fundației.
- Cel pentru *executarea capitolului bugetului bibliotecii* pe paragrafe și aliniate.
- Registru *cărților pentru copii*.

Bibliotecarul va ține Dosar special de *corespondența privitoare la bibliotecă*, precum și dosarele hotărîte prin *regulamentul pentru funcționarea bibliotecii*.

Art. 26. Casierul încasează cotizațiile, colectele, donațiile, produsul reprezentațiilor, veniturile întreprinderilor compatibile cu menirea căminului și orice sume de bani cuvenite acestuia.

Pentru orice încasare este dator să elibereze o chitanță dintr'un registru chitanțier cu matcă. Acest registru trebuie să fie sigilat și parafat de Fundație sau de Judecătoria de ocol respectivă de Comitet și cenzori înainte de a se începe întrebuintarea lui.

Pe o parte a registrului se va forma coloană cu numerele din buget în- comptul cărora se face încasarea pentru ușurarea cunoașterii situației fondurilor la un moment dat.

Casierul face plățile ordonate de președinte în limitele sumelor încasate și ale prevederilor bugetului. Registru de ordonanțe este ținut de secretar, conf. art. 24 lit. k. de mai sus și trebuie să fie sigilat și parafat de Fundație sau de Judecătoria de Ocol respectivă înainte de a se începe întrebuintarea lui sau cel mai puțin de Președintele sfatului cu toți membrii și cenzorii cu secretarul, întrebuintându-se o parafă admisă și anume arătată în actul de sigilare. Pe o parte a acestui registru se va forma coloană cu numerele art. din buget în comptul căruia se face ordonanțarea pentru ușurarea cunoașterii situației și controlului executării bugetului la un moment dat.

Casierul ține un *registru de casă*, de încasări pe partizi și cheltuieli—la fel un registru pentru executarea bugetului și registrul chitanțelor.

Art. 27. Ceilalți membri ai sfatului își împart activitatea potrivit sarcinilor luate și *înțelegerii* intervenite între membri și cari vor fi anume consemnate în procesele verbale din registrul pentru deliberările sfatului.

Acel dintre membrii sfatului cari lucrează zilnic pot primi o *indemnizație* hotărîta de consfătuirea (adunarea) anuală, dacă veniturile îngăduie, aceasta. De asemenea se pot angaja și specialiști plătiți în aceleași condiții,

În toate cazurile aceste indemnizații și salarii vor trebui să fie aprobate de Fundație.

Art. 28. Orice vacanță în sfat în cursul anului se completează prin cooptare dintre membrii căminului de către membrii sfatului, până la viitoarea alegere.

Cooptarea trebuie să fie aprobată de Fundație.

Art. 29. Ședințele sfatului se pot ține și cu două treimi din numărul membrilor.

Hotărîrile se iau cu majoritate de jumătate plus unul din numărul membrilor cari au luat parte la ședință. În cazul când numărul voturilor este același de amândouă părțile, votul președintelui sau al înlocuitorului său se socotește în două.

Membrii trebuiesc convocați din timp și în scris în cazul când sfatul nu a decis de mai înainte în scris ca ședințele să se țină obligatoriu în cutare zi la anumite ore.

Membrii încunoștiințați trebuie să semneze de comunicarea convocării.

Art. 30. Cenzorii pot asista la ședințele sfatului, dar sunt dator să se abțină de la deliberări. Dacă nu au fost de față secretarul le va prezenta registrul cu deliberarea respectivă, în josul căreia vor semna de vedere.

În cazul când ei vor fi convinși că o chestiune adusă spre deliberare, sau chiar hotărîta, este contrarie statutelor, vor fi dator să depună o întâmpinare în scris și motivată înaintea sfatului, care va fi reprodușă în textul procesului verbal cu deliberările sfatului ori într'un proces-verbal următor.

În același fel și pentru întâmpinarea scrisă din partea directorului. În asemenea cazuri copie de pe procesul verbal întreg și eventual și după cel următor se va trimite de urgență Fundației.

Executarea hotărîrii asupra chestiunii respective va fi neapărat *suspendată* până la hotărîrea Fundației.

Consfătuirea anuală

Art. 31. În a doua Duminică a lunii Martie membrii căminului cultural se întrunesc în mod obligatoriu în consfătuire anuală.

Convocarea se face în scris de președintele sfatului cu cel puțin 7 zile înainte de ziua convocării, adică: cel mai târziu până în prima Duminică a lunii Martie, prin afișare la ușa sălii de adunare a sfatului.

În cazul când președintele nu ar face această convocare, ea trebuie făcută neapărat de vice-președinte în luna următoare—adică a 2-a zi.

Dacă nici vice-președintele nu o face, atunci sunt obligați cenzorii să o facă în Marțea ce urmează.

Adunarea deliberază numai asupra ordinii de zi afișată odată cu convocarea. Este nulă orice hotărîre luată asupra unei chestiuni care nu este cuprinsă în ordinea de zi.

În cazurile când consfătuirea este convocată de vice președinte sau de cenzori, ordinea de zi va putea fi afișată de ei până în ajunul zilei de consfătuire cu un proiect de buget. Ei vor forma o dare de seamă și o listă de membrii în ordinea vârstei acestora, ce se va afișa în același timp cum și a celor ce nu și-au achitat cotizațiile.

Art. 32. Consfătuirea este prezidată de președintele activ în cazul când convocarea este făcută de el normal.

În celelalte două cazuri, prevăzute la art. precedent, persoana care va prezida va fi desemnată în modul următor: Cel cinci membri mai în vârstă, și cu vechime de cel puțin un an în Cămin dintre cei prezenți, vor forma un *comitet special prealabil*, care va desemna cu majoritate pe președintele special al consfătuirii și pe doi membri cari vor forma biroul. Acest comitet va decide și asupra întâmpinării în privința plății cotizațiilor. Secretar va fi secretarul căminului sau o persoană aleasă de același comitet.

Persoana care prezidează va face apelul nominal iar secretarul va nota pe cei prezenți. Adunarea este constituită dacă sunt prezenți două treimi dintre membrii în curent cu plata cotizațiilor, numărul cărora nu poate fi sub 20. Lista membrilor prezenți va sta la dosar.

Dacă nu se prezintă aceste două treimi până într'o oră de la aceea fixată pentru începerea lucrărilor prin actul de convocare, — președintele special va amâna ținerea consfătuirii pentru Duminică următoare la același oră. Pentru preîntâmpinarea acestei eventualități, actul de convocare va cuprinde la fine încă dela început și această ultimă eventualitate și cu arătarea că în această Duminică următoare se va ține neapărat consfătuirea cu oricâți membri vor fi prezenți. Actul de convocare va fi neapărat comunicat din timp Președinților de onoare, cum și membrilor de onoare.

Chestiunile se vor discuta în ordinea înscrierii lor pe ordinea de zi. Hotărîrile se iau cu majoritate.

La desbateri se va cere întâiu părerea Președinților de onoare prezenți, dacă aceștia nu și rezervă dreptul de a vorbi mai în urmă, — apoi a membrilor de onoare prezenți în același fel.

Art. 33. Au dreptul de *voț* numai membrii activi majori-bărbați sau femei și cei emancipați conform cod. civil, cari și-au plătit cotizațiile la zi. Un membru poate reprezenta numai pe un singur membru în curent cu cotizația și pe baza unei simple scrisori.

Art. 34. Consfătuirea generală are dreptul:

- Să ia cunoștința de raportul de activitate al consiliului (sfatului), de raportul cenzorilor și al celor cari au convocat adunarea, — și, eventual, să completeze programul de lucru;
 - Să facă propuneri în legătură cu nevoile locale;
 - Să hotărască suma și felul cotizației anuale a membrilor;
 - Să ia cunoștința de donațiile făcute și să hotărască în această privință.
 - Să se pronunțe asupra propunerilor eventuale de proclamare de membri de onoare și de președinți de onoare;
 - Să admită în mod definitiv pe noii membri activi sau aderenți;
 - Să ia cunoștința de orice fel de propuneri pentru bunul mers al așezământului și să hotărască tot ce trebuie pentru aceasta;
 - Să aprobe sau nu gestiunea anului încheiat. În caz de ne aprobare se va interveni de urgență la Fundație spre a se lua măsuri de cercetare urgentă precum și, eventual, celelalte măsuri legale;
 - Să ia cunoștința, să discute și să voteze bugetul întocmit provizoriu de sfat, sau de celelalte organe îndreptățite.
 - Să ia cunoștința de bilanțul ce arată situația materială a căminului, prin cumpanirea averii cu datoriile.
 - Să aleagă sau să completeze prin alegere numărul membrilor sfatului ce-i dă dreptul statutele;
 - Să decidă asupra celorlalte chestiuni cuprinse în ordinea de zi;
- Adunarea verifică rapoartele prin comisiuni de 2-3 membrii aleși pe loc.

Art. 35. *Procesul verbal al adunării* se scrie de secretar pe măsură ce înaintează lucrările, și imediat la finele ședinței se semnează de biroul adunării.

În cazul când procesul verbal întreg nu ar putea fi scris în întregime în cursul lucrărilor adunării, biroul este dator să nu se depărteze și să stăruie ca secretarul să termine pe loc scrierea unui *proces-verbal rezumat* în triplu exemplar despre toate hotărîrile adunării, care va fi semnat de birou imediat.

În acest caz biroul va mai cere adunării să desemneze o persoană care împreună cu Președintele adunării sau un delegat al acestuia va redacta a doua zi procesul verbal întreg tot în trei exemplare, cuprinzând toate discuțiunile urmate și hotărîrile luate. Acești doi *redactori* pot fi și doi membri ai biroului—delegați,—în afară de de Secretar. Procesul verbal întreg va fi semnat de Președintele adunării, redactori și secretar.

A *treia zi* Secretarul va afișa o copie de pe el, în sala Căminului, dresând proces-verbal de afișare, în triplu exemplar afișând alături și un exemplar din acest din urmă exemplar.

Copia și actul de afișare vor sta afișate 7 zile peste ziua afișării, în care timp biroul încă în funcțiune va primi *toate contestațiunile* ce s'ar face de către membrii în curent cu plata cotizațiilor la data adunării, cum și *întâmpinările* celorlalți.

Secretarul va trece imediat în *registrul deliberărilor* adunării (consfătuirii) generale atât *procesul-verbal rezumat*, — dacă acesta n'a fost trecut și semnat de birou încă din ziua adunării — cât și *procesul-verbal complet* și vor fi semnate acolo atât de Președintele adunării cât și de redactori și secretar.